

موسیقار تبریز

(غلامحسین بیگجه خانی)

فرهود صفرزاده

مؤسسه‌ی فرهنگی - هنری ماهور

تهران ۱۳۹۲

فهرست مطالب

پیشگفتار	۷
هنرمندی، وارستگی و سرفرازی	۹
تصویر و رونوشتِ اعلان‌ها و نامه‌ها	۴۳
مصاحبه‌ها	۶۳
گاهشمار زندگی غلامحسین بیگجه‌خانی	۸۳
کتابنامه	۸۷
نمایه	۹۱

پیشگفتار

غلامحسین بیگجه‌خانی موسیقارِ تبریز است. واژه‌ی موسیقار معانی گوناگونی دارد: موسیقار یعنی موسیقی، و موسیقارِ تبریز یعنی موسیقیِ تبریز؛ موسیقار یعنی مردِ موسیقی‌دان، و موسیقارِ تبریز یعنی مردِ موسیقی‌دانِ تبریز؛ موسیقار یعنی پرنده‌ای که آوازهای گوناگون برآرد و موسیقارِ تبریز یعنی آن‌که ققنوس وار زیست، نواهای نابی به ارمغان آورد و خاموش شد؛ موسیقار یعنی نوعی ساز، و موسیقارِ تبریز یعنی آن‌که چنان با سازش به یگانگی رسید که خود چون سازی خوش صدا شد و، جز آوایی نغز، نغمه‌ی دیگری از او شنیده نمی‌شد.

بیگجه‌خانی عمری هنرمندانه زیست. هنرمندی بود که خلاقیت و صداقت در مشیِ هنری و منشِ زندگی‌اش تنیده شده بود و نگارش و انتشار این کتاب، بی‌هیچ ادعایی، ادایِ دینی است به او که موسیقیِ تبریزِ مدیونِ اوست. نام غلامحسین بیگجه‌خانی پیشوندِ تُنک‌شده و نخ‌نمایی چون استاد را بر نمی‌تابد. نمی‌گوییم موسیقیِ تبریز بی‌او چه کم داشت. می‌پرسم: موسیقیِ تبریز بی‌او چه داشت!؟

متن ویراسته‌ی این کتاب حاصل باریک‌بینی برادر بزرگوارم آقای محمد افتخاری است و انتشار کتاب نیز با همت مدیر محترم مؤسسه‌ی فرهنگی - هنری ماهور آقای محمد موسوی ممکن شد. ممنون و سپاسگزار این عزیزان و تمام کسانی هستم که در مراحل نگارش و انتشار این کتاب یاری‌گرم بودند.

فرهود صفرزاده